

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. VII. Hortatur ad verbum Dei aure cordis percipiendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

valetis, arguite me. Quod si nemo potest arguere me de peccato, eloquia mea casta ne respire, sed cordis vestri duritiam gratitudinis liquefactione resolute. Auferam, si vultis, cor lapi-deum, daboque cor carneum: & faciam, ut in præceptis meis, more ceruorum, ambuletis. Educam vos de terra deserta, è loco horroris, & vastæ solitudinis. Constituamque super excellam terram, ut sugatis mel de petra, oleumque de saxo durissimo. Si, deposita duricie, mitescant corda vestra, reposito fœdere, Deus vester ero, daboque in visceribus vestris, legem meam & in cordibus emollitis digito suauissimi spiritus mei, scribam eam.

CAP. VII.

*Hortatur ad Verbum Dei aure
cordis percipiendum.*

MOLLITI sunt sermones mei super oleum, & ipsi sunt iacula, ut simul vulnerent atque delectent. Quò circa mirum est, quomodo filij hominum quærant sibi magistros prurientes auribus, & à veritate mea

te mea eloquijs dulcissimis instillata
auditum auertant, atque ad vanissimas
fabulas conuertantur. Ego quidem fo-
ris prædico, & in medijs urbibus, at-
que plateis emitto argenteam vocem
meam: & si vox clamantis in deser-
to, vbi spinæ tribuliisque succrescunt.
Vacant homines inertes, & nouorum
librorum curiositate trahuntur: Sola
lex mea immaculata, conuertens ani-
mas, & sermo meus viuus, & efficax
despicitur, quasi summa cum volupta-
te, non penetraret usquè ad diuisi-
onem animæ, & spiritus, compagum
quoque ac medullarum. Quid dicam
vobis amentes vanitatis amatores, qui
fugitiuas umbras somniæ quæ sectami-
nū? Nunquid verba mea non ardent ve-
lut ignis, quo soluitur glacies cordi-
um, quæ culpæ frigore obrigerunt?
Cur aures cordis obturatis, nec pati-
enter audire vultis verba æternæ vitæ,
æstimabilia super aurum, & lapidem
pretiosum multum, & dulciora super
mel, & fauum? Delectet saltem vos, ô
Iustorum congregatio, cœlestis elo-
quentia mea, qua corda casta nutriunt-
ur: &

tur: & sermo meus non pictus persuasibilibus humanæ facundiæ verbis, virtute diuina suspendat. Accipite gratis argentum igne examinatum, probatum terræ, & purgatum septies: & quasi modo geniti infantes ediscite elementa suauissimi sermonis mei.

CAP. VIII.

*Docet initio cursus, oculos mentis
in æternitatem esse dirigendos.*

FILII accedentes ad seruitutem meam, oculos, ante omnia, in æterna bona dirigite, & ad videntia sine fine prata suspirate. Estote sicut Issachar, qui cum videret terram, quod esset bona, & requiem, quod optimâ, supposuit humeros suos ad portandum, factusque est, seruiens sub tributo. Sice ego, proposito mihi gaudio sustinui crucem, confusione contempta, & transij per ignem, & aquam in superuenturum refrigerium. Et quod ad nouos milites meos attinet, mihi credite, nihil esse, quod animos sermonis iustitiae expertes, lactisquè participes æquè